

concedit dispensum. *Passi* qd dispensare n̄ e cognoscere ad
 inopia s̄o s̄o cognoscere unum ex aliis: q̄. si phasia dispensat a-
 dmi n̄ proponet s̄o appēbiti s̄ntiōis cum s̄ficienti iudicia ad
 liberē s̄erandym.

Dilex eodem mō q̄ illud dicitur radicali liber pot̄ et dui
 appū s̄ntiōis: radicali n̄ in eodem s̄up̄, et v̄tōi et in s̄ntiō.
 q̄. aliqualem h̄t libertatem. *Sēḡ* aut̄: qd illud ab ip̄s̄m̄ ordi-
 nabi, ut v̄tōi iudiciat, illi proponendos s̄o. *S̄t* n̄o appū s̄-
 ditiōis n̄ ordinabi ad iudiciandū v̄tōi. cum s̄p̄ius illi v̄tō-
 tab. *S̄t* q̄. utraq̄ p̄ōi radicali q̄ s̄up̄ v̄tōi, cum una ordie-
 tur ad iudiciandū v̄tōi, d̄p̄a n̄, longe maior r̄as e, ut
 uni concedabi libertas radicali, et denegabi alteri.

Secūdo 8°

De cognoscere recta ad aīis voluntariis Liberos:

Rectum e ad aīis v̄tōi Liberos recti cognoscere illud iudiciandū, q̄. s̄-
 t̄ e q̄. imminente, ut tenet s̄up̄ q̄. Met. cap. 2. lib. 7. *Dubium*
 s̄t e q̄. recti deliberā, et q̄. s̄t? *Porro* n̄o d̄ d̄ d̄ e cum s̄o,
 lib. que. 3. ad iudiciandū ad illud s̄p̄t̄, et consistere an eo, q̄. d̄.
 s̄t̄ s̄p̄t̄at q̄. media p̄n s̄nt s̄p̄t̄at, e d̄ d̄ d̄ p̄t̄a ad s̄nt̄, s̄-
 parandū. Et s̄p̄t̄at d̄ d̄, qd illud comparat media v̄tōi e, ut d̄ d̄ s̄p̄t̄.
 h̄t q̄. p̄n v̄tōi s̄t v̄tōi. Et aliq̄. v̄tōi app̄t̄ s̄nt̄ d̄ d̄ p̄t̄ aliq̄.
 qua d̄ d̄ d̄, s̄ m̄ d̄ s̄p̄t̄a, ut q̄. p̄t̄ s̄t̄ e d̄ d̄, et v̄tōi e eli-
 gendū.

Deliberāo ip̄t̄ s̄t s̄nt̄ e v̄tōi. 1° d̄ d̄, qd illud
 e p̄t̄ aīis s̄nt̄ s̄nt̄ s̄p̄t̄at. *2°* qd per unum p̄t̄ v̄tōi
 v̄tōi. *3°* qd ad iudiciandū d̄ d̄ d̄ n̄ plenam, et s̄m̄ s̄p̄t̄at.
 h̄t s̄p̄t̄at, et s̄p̄t̄at. *4°* d̄ d̄, qd illud proponit v̄tōi v̄tōi
 s̄nt̄ e s̄p̄t̄at. Et ad h̄nt̄ s̄nt̄ v̄tōi. *5°* s̄p̄t̄at v̄tōi.
6° n̄ d̄ d̄ v̄tōi p̄n in app̄t̄. *7°* n̄ d̄ d̄ s̄nt̄ v̄tōi s̄nt̄
 v̄tōi, et s̄p̄t̄at. *8°* Deliberāo s̄m̄ s̄p̄t̄at d̄ d̄, qd illud p̄t̄
 h̄t s̄p̄t̄at, s̄p̄t̄at v̄tōi, q̄. ad s̄p̄t̄at s̄nt̄.
 em v̄tōi, proponit s̄nt̄ s̄p̄t̄at v̄tōi. *9°* s̄nt̄ e ad aīis lib-
 tum d̄ d̄ d̄ s̄nt̄ aīis e s̄nt̄.

q̄. s̄t̄ e illigendū, ut cognis recta ad v̄tōi.

berum debeat attingere totum sub aliqua ratione appetendi & non appetendi illius, ad hoc est autem quod ad exercitium non liber. Et quis non liber est ad spiritum debeat illud attingere sub ratione amandi, & odio peccandi illius. Ita omni liberi cum D. Tho. 1. 2. que 6. art. 2. Ad 2. et ad libertatem agentibus rationem deliberantem ad operum. Et si quod libertas consistat in quodam esubio ne operandi & non operandi, & operandi operum: Ita elucet non sicut non in multa quod ut uttas liberari oportet quod ad exercitium, quod est, ut est totum ipsi proponat. Nihil sub ratione operandi, & non operandi, ut eligat quod maluerit. Et, ut liberari oportet quod ad spiritum, opus est, ut totum ipsi proponat sub ratione operandi potest omni, et omni.

Difficultas tria est. Non ratio iudicialia ad animam iustas legibus debeat esse practica, id est quod non sit iudicium totum, hic est nuncia a male, et non amabile; odibile et non odibile, sed est iudicium iustitiae. Sed est loquens operandi in his circumstantiis, in quibus est eligendum, aut non eligendum? Respon. aff. cum Suarez in met. disp. 22. sec. 1. qu. 11. Et si quod iustas sum movet in totum non sit iudicium totum sed est suo modo quod hic et rone suum animam, et motu operum; & non sit de quod iudicium speculative, sed est practicum de bonitate totum; et autem ut illud, in his circumstantiis, in quibus est eligendum.

Non requiritur tamen iudicium ita practicum, ut non sit iudicium totum, et animam ut illud est loquens subiecto, et appetendi. Sed est quod de se sit appetendum totum, et eligendum. Quod iudicium quod imperium practicum, seu iudicium operum. Et ita docet Suarez disp. 19. sec. 6. qu. 6. Et si quod talis loquens non proponeret totum sub gratia, ad loquens non quod iudicium ratione sui, sed ratione totum quod representat. Ita autem totum creatum iudicium ut totum quod ad exercitium; quod nullum pro prope sub tali imperio. Alioquin est iustas ratio operandi, & iudicium erit sim.

Arg. v. o. Suarez. o. operum, suam tenet, uttas iudicium fore in iudicium; non enim placet iudicium ad totum amando, quod dicitur hoc totum est amplexandum se mebi in iudicium quod est. Is neg. min. Quod ad hoc aut non ferat in iudicium, sicut est, quod iudicium de se tenet totum hic est rone

esse amabile; quod si sit de facto amandum cum sit futurum
longius pendens a libera voluntate debeat, si potest antea res
sentari, nec opus est.

¶ In motibus i. iis voluntatibus necessitatibus, si non abso-
luto, quod illi sufficienter non proponitur; quod a cognitione, et contra cognitionem
est, iustitiam debet. ¶ In eo latet necessitas voluntatem potestatem ex-
cessu cognitionis inderentem, quod debet esse animum regit, quod ex vi
est efficacia cognitionis, quod de facto habet.

¶ Quod si voluntas pellat ad errorem in actu, quod voluntas pel-
lantibus, debeat a iudicio alius erronee iudicantibus pellunt esse fa-
ciendum. Quis scit ex illis proverbiorum 14. : Errant, quod offer-
antur malum. Et ex illo 17. : Ovis pellens est ignorans. Quod
ovis aut malus voluntas sufficit errorem in actu; et contra diuini-
tatem sit iustum 19. | hoc die factis audientium est saluum, non
poterit dari ovis malus in nocte. ¶ In actibus autem voluntas pe-
lat namque, quando est iis et factis error in actu, neg. aut. Dangit est
aliquis, quod voluntas, quando est iis. Et hoc sufficit sufficit ad pellunt
quod debeat pellat, et tenetabi aduersione. Desiderat voluntas
in eo latet quod reserit, quod si addat illud ei malum, si et voluntas
quale malum illud sit, nec proferat ovis ovis, et, motus, quod po-
tente combinere voluntatem ab eo proferat quod, ut a ovis suis. in
diss. 19. lib. 1. no. 11. Tunc de actibus, diss. 17. §. 67.

¶ Proponit | transeat autem quod stante integra aduersione
et voluntate alius, adhuc potest dari pellunt, et ferri sunt voluntas
in animis bonam, 19. in bonum aliquid, omisso honesto; et
si honestum efficaciter representat, ut bene obstat suorum lib. 1.
10. Et de qua lib. 1. cap. 12. no. 17. Et ratio appropriata est, quod si
fuerit ratio boni autem proponit in bono delectabili, quod si ma-
ius bonum aliunde proponat, poterit pro sua libertate quod
minus bonum, eligere. Cum nullum bonum creatum voluntatem ne-
cessitatibus. Quod in pellentes ignorantes dicantur, in est, quod mag-
na ignorantia est transgressa divina legem.

Sectio 11.
De voluntate regit ad ovis liberos.
Sufficit quod nulla creatura ovis potest nisi ad iura dei voluntate,

ut nemo dubitat, tria n. q. dependens e in his ee dependere
 et debet in his operari. *Superius qd magis ille concurrit ex
 hi Dei, et qm adtoperet i verbali, his illo potes vltas achue
 libera maneat, et adnina duorum aium, ita ut p'p' in o'gari
 pendenda aum, t' opari hui' oppit, amur' h' t' o'g'.*

*Hic q' concurrit exhi, De' uoluntari' p' t' in auct.
 t' in au' p'o. In au' p'o nit e aliud, qm ipa aio laude ee pro
 ut pupus et fuit a Deo q' qm aium ipa la ia conuicibi in au
 p'o ia e au operans, et p'p'ponibi uoluntate in au i'o p' uoluntate
 Dei et in au i'o. qm uoluntari' p' t' p'roni t' remote. Remote ni
 hil aliud e qm d'na o'p'ia, q' p' t' uoluntate, cup' t' p' d' p' cas q' q'
 uenare in hui' operibus. Proxi, nit e aliud, qm au' i'u' deha
 tum, d'na uol' t' q' De' uult applicare h'iam o' p'iam ad concur
 rantem cum t' p' in tali tempore, ad talem aum, et eff'um. Et
 hic concursus appellari d'ct a T.T. oblatio, seu preparatio d'na
 concursus.*

*Un' iam liquet uolunt' creatam tunc ee sufficientes con
 ditibam in au i'o ad libere operandum, q' conuicibi t' ubi uoluntate
 cum d'na o'p'ia p'one applicata q' aduim delectum, q' statuit con
 currere cum tali la ad na' au', et ad huc eff'us; et conuicibi n' p' a
 lios eff'us produere, ni illos tm, ad quos nit q' paratum Dei con
 cursus.*

*P' t' et hunc concursus a Deo p'paratum, et uol' ob
 latum ee indifferetem. Debet n. ee alio modo q' p'ia, cui tribuit
 ita tali p'ia e inuicibi, et potens ut producat au' oppit; q' uoluntate
 Dei inuicibi ee debet ad au' oppit. Qui p' t' uoluntate cum illo con
 cursu, in hi uoluntate e inuicibi aduicibi, et uoluntate; q'
 tali concursus inuicibi et e; alio modo uoluntate delectat, illoq' uoluntate
 auferret.*

*Un' uoluntate saltem ee inuicibi assentium t' in i' uoluntate
 hui' in au i'o q' uoluntate uoluntate uoluntate, qua uoluntate uoluntate
 in uoluntate, et uoluntate, qm p'oin uoluntate uoluntate, et uoluntate
 as' h'unt hanc uoluntate ee congruum influens in eff'um, ad
 quem eff'um uoluntate uoluntate. Q' si ab hui' h' h' p'ia, q' p'ia
 hui' p'ia uoluntate in uoluntate, si illa h' congruum eff'us, si h' h' uoluntate*

antevidentis regis, ut alij volunt, potest velle n' operari?
 Sicut negat. Sed tunc anales, q' velleas cum tali quia motus n' e' li-
 bera. Sicut n' e' libera in sui compositi, e' tunc libera in sui diuisi.
 Hoc e' si sumat velleas in tali motione, atq, adeo ab illa diuisa esse
 parata e' q' libera: siis sumat cum tali motione, n' e' libera
 q' si ulterius urgeat. Et q' q' velleas operari cum tali motione
 naris op'at' e' n' libera. Sicut neg. alioem: q' ut agunt huc e'
 Dei p'ia, ut n' h'c antice moruat breui ut illis, ita e' de quibus
 ut libere uelut. Propterea q' nos iubent inane talem p'ce-
 terminoem cum libertate conuinciam qe: cum t'c afferant illa po-
 t'ia n' p'ce ad velleam exire in aiem ad quem faceret mirabi. Sicut
 huius inis de christa, et p'apue III, quos dicit Suar in op'at'ul.
 lib. 2. cap. 7, q' mirabilis fuerunt p'one p'ce, qm' t'c h'c imp'uro.

Posita tali p'actioe t'c h'c velleas a velle, q' p'ia
 deneganda e'. Sed ant' q' per illam p'actioem p'one velleas
 in ai 10, id e' constituit p'one ad op'andum: q' ante illam q'
 determinoem velleas n' e' libera. Sicut q' censeo p'ia libera ni-
 si illa, q' p'one oibus regib' ad op'andum p'ce operari e' no' op'ari.
 Sed illa p'actioem e' velleas ex regib' ad op'andum: q' ante illa
 n' e' velleas libera. Posita v' illa qualitate, n' pot' velleas q' op-
 ari; q' nunq' e' libera, nec ante op'andem, propter d'f'm' q'
 determinoem, nec in ip'ia op'atione, h'c n' e' p'one illam co-
 hibere.

Quod v' dicunt e' velleam liberam in sui diuisi
 libera n' h'c in sui compositi, v' p'one e', q' velleas in sui compositi
 e' p'one huius cum tali p'actioem, q' si p'one h'c n' e' libera
 n' pot' tali p'actioem e' velleas ex regib' ad libertatem in
 potius h'c velleas ex regib' ad velleam libertatem. Et v' libe-
 ram h'c tali p'actioem in hac h'c p'ia e': q' velleas considerata
 leuata e' diuisa ad illa qualitate n' e' velleas in ai 10 ad excedendam
 op'andem: q' n' e' libera, nec n' tali diuisi pot', n' q' e' compta in ai 10
 p'ia q' p'ia libera e' illa, q' p'ia agere e' n' agere, ita velleas diuisa ad
 illa qualitate n' pot' agere, h'c et oculis diuisi ab ip' h'c n' pot'
 illa videre: q' velleas n' e' libera. q' liberi, n' agunt illud, q' a-
 gere n' p'one. Sicut v' dicuntur liberi n' velleas, et velleas ali-

to liberè n̄ tangere, q̄ nec uolare, nec celum tangere possumus,
 s̄ q̄i radícula sunt. Q̄ nec utiq̄ libera è ante illam p̄determinatam
 à huius aui; siq̄t̄ aq̄ illi imp̄ibile è illos produere diuina à tali p̄-
 determinat̄, ut mihi uolare, & celum tangere.

Dilunt fieri utrum potentem ad aui liberos potèta tali
 p̄determinat̄. Hæc t̄i respondo sibi n̄ coheret. Q̄ potèta talis p̄de-
 terminat̄ ad aliquem aui, (ex sua hor, etc.) n̄ pot̄ utiq̄ illuminationem
 n̄ fauere; q̄ si redolabit potens cum hac p̄determinat̄, libera t̄i n̄ re-
 linquit̄. Et si q̄ n̄c p̄determinat̄ sup̄bit̄ antecedenter, et in-
 dependenter à n̄ra uolte dicit̄ libertate. (liberum n̄. hui n̄ è illu-
 here, cum p̄paret̄ à Deo, et tribuat̄ cui Deus nullus) q̄ libertate
 oio uoluit. Valet contra; q̄ si Deus p̄paret̄ uolte conuulsum p̄determinat̄
 ad unum uolte nario opabit̄; n̄ auium, n̄ q̄ ponit̄ talis p̄parat̄
 conuulsum antecedenter, et independenter à n̄ra uolte. Q̄ est. Q̄i
 q̄ q̄ per illam qualitatem complet̄ uolte in aui l̄, n̄ d̄t̄ q̄i oculi
 p̄p̄im tot̄; q̄ illa sup̄bit̄ ad auium uim, q̄t̄ sp̄i tot̄i sup̄bit̄, et
 antecedens uolte: it̄ oculi ingrat̄ sp̄i auium tot̄i aui l̄, n̄ p̄
 q̄ eliare uolte alpi, ad q̄m d̄bit̄ p̄balem sp̄im; q̄ nec uolte
 p̄determinat̄ ad huius auium amoris l̄. n̄ potèta illum n̄ p̄-
 lere, q̄ n̄ libere, it̄ nario, q̄ talis p̄determinat̄ cum uolte
 complet̄ in uolte q̄i effectiua, illius libertate om̄nibus descendit̄.

Et contra ex d̄. Tho. què 2° q̄ij. l̄ctio 15. Uolte
 n̄ necessitem ex aui prioribus è necessitem simp̄t̄; et ponit̄ ca-
 pitum in c̄a p̄ati, math, et efficiente; it̄ necessitem qua uolte opabit̄
 sup̄bit̄ illa p̄determinat̄, è c̄a prior, ut p̄t̄, q̄ uolte simp̄t̄ et ab-
 solute opabit̄ nario.

Denique si hæc p̄determinat̄ è oio naria, parat̄ et l̄q̄
 aui pellamiquat̄, it̄ Deus n̄ pot̄ ad huius aui d̄bit̄ uolte, q̄ aui-
 llos camp̄ d̄bit̄. Maior p̄t̄: q̄ tam aui uolte è aui uolte, q̄ huius
 t̄i. Minor q̄ q̄ alioquin Deus c̄t̄ c̄a p̄t̄ et mali, nam si huius q̄ m̄.
 c̄t̄ t̄i d̄bit̄ uolte p̄t̄, è c̄a p̄t̄, à p̄t̄ talis l̄ct̄
 t̄i q̄ p̄t̄ p̄t̄ et exilat̄, ille n̄ libertem n̄ d̄bit̄, huius m̄

Sunt q̄t̄ h̄ uolte effraas, nec usq̄ d̄bit̄ ab h̄. l̄
 trario d̄it̄, q̄ h̄ ad uolte uolte hanc è Dei
 p̄t̄, ut fortit̄ et d̄bit̄ uolte moueat̄; fortit̄, ut uolte;

Seu autem ut libere velit. Sed in talibus pugnantia habentur.
 Nam si Deus mouet fortiter ut aiant, non potest et uoluntas uelle, sed
 huius est inuincibilis, et libertatis? hanc non tenent inuincibilis, ubi uoluntas potest
 uelle et non uelle. Hanc de re uideamus Thom. 2. 2. q. 9. 2.
 Metaphysica in contrariis. a. disp. 26. Bebarini. lib. 4. de gratia et libero,
 articulo 13. cap. 15. et 16. Suarez in Opusculis. per personam lib. 1. cap. 10. et
 tom. 2. a. gratia lib. 5. cap. 1. Qui uolentibus hanc fuisse mentem
 Sancti Doctoris, ut constat uariis ex his; quorum diuinitatibus
 hanc sit apponam. *ius hinc in 2. d. 28. art. 1. ubi sic:*
 Non est, nisi liberi arbitrii, nisi ad eum debeat huius operis pertinere
 uelle. Quod clarius, quod in ipsa luce salutiunt, quod contrarium est
 naturae. *ius hinc que. 22. de ueritate art. 6. ad uim illius.*
 querens de uia aia sic ait: Ipsa debet sibi huius uelle: quod
 ex uia Sancti Doctoris ab alio non debeat.

Argumentandi tamen pro sua opinione aduersarij multo
 huius uoluntate. *ius hinc. Sic licet uoluntas est effectus Dei, sed non potest esse
 effectus immo. nullus enim effectus potest efficiens uoluntas, sed ipsum per
 actus a sua causa, quod dicitur aia uoluntas in uelle a se, quod uoluntas
 illa pro uoluntas; quod quod non potest esse aia aia, una enim aia mouente
 aia non potest fluere a huius pro; quod erit pro huius uoluntas. In
 quod uoluntas; aia enim uoluntas creatur eadem aia est, ac Dei aia, et non
 potest esse causa huius uoluntas.*

Quod item non potest esse indiciens ex se et a se ipso debeat
 uelle: est enim ex se debeat et indebatum, quod implicat, sed uoluntas
 est huius inuincibilis ad uoluntas huius effectum. quod non potest a se a se ipso
 debeat; atque a se debeat a se. *ius hinc in eodem quod, in quod ali
 quod est indiciens ex se, non potest a se ipso debeat; pro uelle in dicitur quod.*
*ius hinc uoluntas indiciens est in aia 1. in quod non debeat; debeat tamen a se
 in aia 2. Et in hoc distinguuntur uoluntas libera a uoluntas; quod libe
 ra uoluntas operibus uoluntas ad uoluntas potest se debeat, ad uoluntas
 et non agendum, et ad aia oppositum: uoluntas uoluntas uoluntas uoluntas
 quod ita debeat ad agendum, ut non uoluntas non agere.*

Quod. Si uoluntas a se debeat ad huius aia uoluntas uoluntas dicitur
 huius 1. agens liberum, quod tamen huius est, cum Deus huius huius agens liberum,
 quod a se debeat uoluntas. *ius hinc cum agens liberum uoluntas, et cum agens*

qđ n̄ h̄t libertatem dependentem ab alio vivere; qđ qđ n̄ t̄st̄it q̄
minus v̄t̄at̄ v̄īi d̄v̄i q̄v̄im t̄im q̄v̄ns lib̄orum s̄c̄i d̄v̄i, v̄īi q̄v̄i
s̄c̄i v̄īk h̄t p̄v̄m s̄ua d̄v̄i; qđ h̄t̄at, ut s̄at c̄īi āīi m̄v̄i q̄
l̄ab̄i v̄īt̄im s̄ua d̄v̄i; s̄i t̄al̄e v̄īt̄im n̄ h̄t v̄īi āīi s̄ignat̄im
ad q̄v̄os Deus v̄īi ex̄it̄at v̄īi p̄v̄, q̄v̄iam v̄īt̄antem, qđ s̄at v̄īi v̄īi s̄i
n̄ v̄īi, ut loq̄v̄it̄ s̄c̄i. 2. D. Aug.

V̄īm: s̄ v̄īt̄as v̄īt̄as s̄c̄r̄at̄i ad hoc qđ v̄īt̄as; s̄ v̄īt̄as
d̄v̄i: v̄īm d̄v̄i n̄ p̄t̄; s̄ v̄īt̄as d̄v̄i ē, v̄īt̄as v̄īt̄as qđ d̄v̄i: v̄īt̄as
v̄īm v̄īm d̄v̄i v̄īt̄as āīi v̄īt̄as. V̄ī v̄īt̄as d̄v̄i qđ v̄īt̄as v̄īt̄as
v̄īm ē v̄īi s̄i s̄c̄i, et v̄īt̄as v̄īt̄as. n̄m d̄v̄i v̄īt̄as n̄ s̄c̄i q̄v̄
v̄īt̄as ā v̄īt̄as n̄ v̄īt̄as n̄; s̄i s̄c̄i ē v̄īt̄as v̄īt̄as, s̄c̄i v̄īt̄as. s̄c̄i
v̄īi s̄c̄i v̄īi s̄c̄i, et v̄īt̄as; q̄v̄i v̄īi d̄v̄i h̄t s̄c̄i v̄īt̄as v̄īt̄as
v̄īi, aut v̄īt̄as. V̄ī s̄c̄i n̄ ē s̄c̄i v̄īt̄as āīi qđ v̄īt̄as an
te v̄īt̄as, aut v̄īt̄as, qđ d̄v̄i. cum v̄īi s̄c̄i h̄t s̄c̄i p̄v̄
v̄īt̄as v̄īt̄as, aut v̄īt̄as. V̄īt̄as v̄īt̄as v̄īt̄as v̄īt̄as
et v̄īt̄as; s̄c̄i v̄īt̄as, q̄v̄i v̄īi Deus v̄īt̄as v̄īt̄as
ēarum v̄īt̄as v̄īt̄as.

Concurtus igitur expe Deo sic exhiberi eis liberis. Pos
tquam v̄īt̄as h̄t v̄īt̄as ad v̄īt̄as, s̄c̄i v̄īt̄as v̄īt̄as, v̄īt̄as
v̄īt̄as v̄īt̄as v̄īt̄as v̄īt̄as, et v̄īt̄as v̄īt̄as v̄īt̄as v̄īt̄as
v̄īt̄as v̄īt̄as v̄īt̄as v̄īt̄as: s̄c̄i v̄īt̄as v̄īt̄as ā v̄īt̄as
v̄īt̄as v̄īt̄as (s̄c̄i v̄īt̄as v̄īt̄as v̄īt̄as v̄īt̄as) v̄īt̄as v̄īt̄as
v̄īt̄as ad v̄īt̄as v̄īt̄as: s̄c̄i Deus s̄c̄i v̄īt̄as v̄īt̄as v̄īt̄as
am ad v̄īt̄as v̄īt̄as, et s̄c̄i s̄c̄i, et v̄īt̄as v̄īt̄as v̄īt̄as, et ā v̄īt̄as
v̄īt̄as qđ v̄īt̄as v̄īt̄as v̄īt̄as v̄īt̄as, et v̄īt̄as ā v̄īt̄as v̄īt̄as; qđ
v̄īt̄as v̄īt̄as v̄īt̄as v̄īt̄as, et v̄īt̄as cum v̄īt̄as v̄īt̄as ā v̄īt̄as
v̄īt̄as v̄īt̄as v̄īt̄as v̄īt̄as, qđ v̄īt̄as v̄īt̄as, qđ v̄īt̄as v̄īt̄as v̄īt̄as
v̄īt̄as v̄īt̄as v̄īt̄as v̄īt̄as. Et v̄īt̄as v̄īt̄as v̄īt̄as v̄īt̄as
22. s̄c̄i 2. qđ v̄īt̄as. Et v̄īt̄as v̄īt̄as v̄īt̄as.

Idem sequitur ex hoc cum iam iam liberare iam adoperan
dem. h̄t aut̄e s̄c̄i; qđ n̄ bene explicat̄ v̄īt̄as, qđ Deus v̄īt̄as s̄c̄i
v̄īt̄as v̄īt̄as v̄īt̄as v̄īt̄as. Idem iam iam d̄v̄i v̄īt̄as
quo ad v̄īt̄as; d̄v̄i v̄īt̄as ā v̄īt̄as qđ ad v̄īt̄as, qđ v̄īt̄as v̄īt̄as
s̄c̄i. cap. 7. que. 15. art. 2. Et v̄īt̄as v̄īt̄as v̄īt̄as. s̄c̄i v̄īt̄as
22. s̄c̄i. v̄īt̄as v̄īt̄as.

100
In in his deo ipse in ca libera de procedit.
Deus e paratus ad applicandam suam animam ad ipsam, ut lon-
gurat cum p[ro]p[ri]e creata: sine ulla p[ro]p[ri]e ab illa sub
inaria se debeat ad animam unius sp[irit]us, q[ui] ad p[ro]p[ri]um: Dign-
us ex concursibus in aii 1° p[ro]paratus ad utendum et utendum
p[ro]stat in aii, d[icitur] concursum egredientem sibi a Deo, et a p[ro]p[ri]e, p[ro]p[ri]e
quum produci aii, liber p[ro]p[ri]e in inano. q[ui] d[icitur] aii
p[ro]p[ri]e a p[ro]p[ri]e, q[ui] cum p[ro]p[ri]e et n[on]esse obam se p[ro]p[ri]e debeat
ad utendum. q[ui]a u[er]o sic h[ic] aii p[ro]p[ri]e et n[on] aii
p[ro]p[ri]e a Deo, sic q[ui] se unum debeat Deus et p[ro]p[ri]e, sed
in diuerso genere.

In dicitur aq[ui] depari q[ui]ad induim n[on] e[st] ita, ac de-
trari q[ui] ad exercitum. Nam depari q[ui] ad exercitum aii, e[st] ita a-
uim exercere, ut n[on] p[ro]p[ri]e illum n[on] exercere. Debrari u[er]o q[ui] ad in-
diuiduam e[st], debrari ad hunc p[ro]p[ri]e anim, q[ui] ad illam, delin-
endo uolunt liberam, ut illum exerceat, t[ame]n ab illo cesset, t[ame]n oppo-
agat, si uult.

In p[ro]p[ri]e hunc concursum, seu debram in inoio
n[on] p[ro]p[ri]e libertatem a p[ro]p[ri]e, et q[ui] n[on] e[st] aii p[ro]p[ri]e q[ui] p[ro]p[ri]e a Deo
sub conditione, si ipsa illi uult: atq[ue] adeo semp[er] illi uult
libere. Et p[ro]p[ri]e q[ui] si uoluerit suspendere anim n[on] op[er]abitur,
et t[ame]n cessabit concursus Dei. In si ipsa postq[ui]m elicitur
lib[er]um, uult elicere uoluntatem, t[ame]n Deus p[ro]p[ri]e concursus
ad uolendum, semp[er] n[on] in aii 1° h[ic] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e.

Diles: q[ui] Deus ita debrat a ca[usa] u[er]o q[ui] ad sp[irit]um, ut
n[on] p[ro]p[ri]e n[on] concurrere ad anim illius sp[irit]us, ad q[ui] uolunt se
debrat: q[ui] necessitati Deus a ca[usa] libera creata. T[ame]n ne-
cessitati n[on] abs[ent]e, s[ed] ex hypothesis, q[ui]a uult cum ca[usa] u[er]o concurr-
tere: necessitas u[er]o ex hypothesis n[on] e[st] simp[li]c[iter] necessitas, ac p[ro]p[ri]e
in Deo dari n[on] repugnat: q[ui] semp[er] p[ro]p[ri]e, et radicaliter
ipse sibi necessitatem intulit cum libere uoluit cum aii u[er]o
concurrere.

Ita q[ui] uolunt uoluntate uoluntate uoluntate uoluntate uoluntate
in Deo o[mn]i abs[ent]e, ac conditionata? Si e[st] uoluntate uoluntate, semp[er] q[ui]
uoluntate hanc uoluntate | si uoluntate uoluntate uoluntate uoluntate uoluntate

disp. 22. met. lect. 4. no 14. q pro hac pte ptes allegat no. 29.
 Et in opus. lib. 2. Cap. 19. à no. 5. usq. ad finem libri. Et p qd
 si Deus velit pntem oio abstruam concurrere cum vtra creatura
 vtraq. n operari libere, sã nario, q. vtriusq. vbi libertas creata pnt
 pntem conditionatam vult concurrere, et n p abstruam. Et aij
 qd vtraq. concurrere cum vtra creata antecedit debem ipsius vtraq.
 creata; q. si oio abstr. statuit cum illa concurrere, illam nario erant
 ad operandum, illam q. nescitabit, q. n. operari libere, sã nario: sup
 potio n aij libertatem vult.

Non dicit si vtramq. diuinam in pparare ad concurrere
 cum creata ee necessitatem; hic n. efficaciam ad opus, ad qd vtraq. ge
 ata se detraherit. Inq. si abstr. aij pot. Pilo qd n ee vtra abstr.
 ut illa potio, n pot. vtraq. n operari; qd q. dixi conditionata,
 qd à deo pparari debet hanc conditio. si vtraq. vult operari; sã oph.
 mi pot. vtraq. diuina in hunc opum excludari. Vult abstr. concur.
 vere cum vtraq. creata, si illa velit cooperari.

Arg. V. Nullus effus exiit hinc absoluta Dei vultu
 sã aij liberi defacto exiunt. q. Deus abstr. vult illud ee. Item.
 nullum effus exiit hinc concur. Dei sufficienti ad exiendam; ut
 tamen aij liberos vltra hunc concur. hunc legere liberam vtraq.
 creata debem; q. n. Deus abstr. vult, ut sive vtraq. velit, se
 potio, sãnt; sã dependenter à libera ipsius vtraq. debem, q.
 potio vtraq. Dei conditionata sãnt oio abstruam; et sic
 mit exiit, hinc absoluta Dei voluntate.

Arg. VI. Deus puidit illum aijm, ad quem
 luntas se detrahit; q. ad illum tm pparabit concurrere, ad qu-
 em illa hnt se detraherent; p hnt q. oio abstruam, et hnt
 ulla conditione. Item neg. cont. si n. Deus pfectissima cognoscit
 puidit ea, ad qd vtraq. se detrahit. Cum tm hnt ca. sã, et q.
 scibile cognoscit libertatem, et vtriam vtraq., se q. debere pparare
 concurrere alioquin ad nã vtrum, potio q. ex sua nã p-
 tulari ptes concurrere pparabit talis conditionis, ut ipse hnt
 oph. sã n. oph. sã oph. n pot non Deus hnt sãnt con-
 currere pparare, ut in potestate vtraq. hnt hnt sãnt hnt
 hnt sãnt sãnt hnt acceptare, et hnt aijm hnt, sãnt hnt

trēm decreti conditionati in adim: q' mutatio extrinca e' utri' creati.
 1° p'hibet e', q' nulla in eo ratio' repugnans; q' n. ee pot', & Deus hinc
 impunitat' utri' q' ita concurrat ad op'um ut illam necessitate' videtur
 Suar. & q'ria G'rbij. 1° Cap. 5°.

De 2° mai' e' libertas: nam Yaq. 1° q' 1° sup. 44. Cap.
 7° existimat q' dicit plera' debere' capi' utiq', et q' p'hibet tota' sub in-
 dria' n' p'oe' utriem necessitari per hanc mutem decreti conditiona-
 ti q' adim. Et q' q' utri' n' mutati n' p'eraliza' h'ri q'nd' p'hiben
 illa' in mutati' p'hibet e' illi oio extrinca, q' dicit' restitit' alijs, non
 necessitati' utri' per talem mutem decreti, q' 1° Deus habu-
 at, Volo, ut utri' nariu' op'ati; si aliquid in p'rostat' conu'ntu'
 que' antea p'hibebat ad aiij' operos. Et long' q' si Deus tribuat
 utri' conu'ntum debitu' ad unum b'ri' aiim, et si adii' habeat a-
 p'nd' se, ut utri' libere' op'ati, procul d'ic' nariu' op'ati: q' e'
 contra in n'io' cau.

Necessitati' q' utri' a Deo immo' p' hunc autem con-
 u'ntum, nulla facta p'ntu'nter muti' in utri' nec in conditione.
 Ita Suar. in Met. disp. 22. sub 4. no. 20. et 22. Et de q'ria G'rbij.
 1° Cap. 5° no. 9. Vbi p'bet d' th' allegat' Sallust' 1° 2° que' Cat.
 4° disp. 2° sub. 6. no. 74. Et q' q' Deus p'oe' falere cum aiij' p'
 p'oe' se h'oe' efficere, q' si Deus p'oe' debere' utriem illam q' necessitate'
 & qualitem' im'p'lam, a p'hibere' id p'hibet' p' hunc conu'ntum muti'.
 Et Deus p'oe' p'parare utri' creat' conu'ntum in adim: s'c' in-
 oe' cau, et p' hunc conu'ntum utri' n' op'ati libere', q' nariu'.

Diles Deus n' p'oe' falere, ut p'ria nariu' op'ati libere',
 et si illi tribuat conu'ntum indig'ntum, ut tribuat utri' creat' p'
 neg. e' contra p'oe' falere, ut p'ria libera' necessitati'; q' p'rie' illi tribu-
 at conu'ntum debitu' ad unum. Resp. neg. cont. T'ia' aiij' a,
 q' ad libertatem q' aiij' 2° p'bet conu'ntum indig'ntum cap'ati
 q' dicit' ob'ium in adu'nter p'p'ofitum; cogit' in ariem, p'ria q' q'
 p'p'ofit' uti' q' n'que' ext'is' deficiente' n' dabit' q' dicit' libera.
 Et si dicit' aliq' ex q' dicit' p'ria' libera' nariu' op'ati; p'ria' q' d'
 nariu' p'oe' conu'ntum indig'ntum n' op'ati libere', q' q' dicit'
 illi dicit' cetera' ad libertatem operationis' cap'ati. T'ia' in
 libera' e' nariu' op'ati si illi tribuati conu'ntum debitu' ad unum,

28 deffim conuultus indifferenti regit ad liberam opem.
 29 Natus est subitum e' q' dicitur Deus vitam creatam re-
 cessitare secundum meo conuultum auatem, quum illa libere opone
 concurreret, nulla in eo p'ia mutari facta, mutab' in decreto in na-
 utat' ad conuultum, de conditione in ab'um. q' id e' ad facta
 mutari in bito conuultu in aij r', nulla in facta in conuultu in aij
 in aij r'. Suar. de p'ia Protog. 1. cap. 5. no. 13. tenet n' p'ie. Dum
 necessitare uitam n' p' conuultum auatem ab eo, per quem cum e' ut
 te libere concurreret. Cum sequenti q' dicitur. Et p'ie dicit
 q' conuultus Dei auati, q' uital' creata libere ope-
 abi, fals' e' conditio, ut ei p'ie uital' n' cooperari per diuam in na-
 tam libertatem; conuultus uo auati, q' uital' uim' e' deo uital'.
 tabi, fals' e' conditio, ut ei n' p'ie n' cooperari: ita hoc n' p'ie hanc
 n' deo aliqua p'ia mutari in ipso auct' Dei conuultu: q' q'uis
 decretum Dei conditionatum mutari in ab'itum, n' p'ie hanc
 uital' necessitari, per eandem meo q' conuultum auatem. Mi-
 gur' n', q' decretum diuini e' uital' extrinsecum uital' creata. q'
 stante eodem conuultu auati, q' in dicitur ad aiam liberam
 n' p'ie aij mutari de libero in n'ariam. Si n' Deus alernat,
 q' oculis n' p'ie uital' huius ab'i, et n'it omni uital' uital'.
 uital' uital', ut antea concurreret, uital' uital' uital' uital'
 lum, si illius p'ie in p'ie: q' p'ie in n'ro labi.

Et dicitur: q' dicitur: ageret ex necessitate n'is, et conuul-
 lereb' secundum meo conuultum q' n'is conuulit cum uital' p'ie li-
 beris, adhuc q' n' uital' daret' libertas, et eff'it' hanc longe uital'
 uital', conuulit ois: n' aliam, n' q' conuultus ex' e' in dicitur.
 q' q' hoc ut uital' libertas n' dicitur mutari decreti liberi in ad-
 uital' uital', ita n'aria q' e' mutari conuultus indifferenti in conuul-
 tum debratum ad uital'.

Dicitur aut' liber et n'ari' n' distinguunt' p'ie: q' n'is
 ita meo aij n'ari' q' fiebat p'ie ad uital', illa allicente bon-
 de de n'ari' in libertum. Item ita meo aij amoris Dei q'
 libere elicit' in uita, conuulit in patria n'ari': q' uital'
 hui' ad aiam liberam n' distinguunt' p'ie d' conuultu ad aiam n'ari-
 um. Item ita meo n'is conuultus, q' dicitur ad aiam liberam, h'

Dicitur aut' liber et n'ari' n' distinguunt' p'ie: q' n'is
 ita meo aij n'ari' q' fiebat p'ie ad uital', illa allicente bon-
 de de n'ari' in libertum. Item ita meo aij amoris Dei q'
 libere elicit' in uita, conuulit in patria n'ari': q' uital'
 hui' ad aiam liberam n' distinguunt' p'ie d' conuultu ad aiam n'ari-
 um. Item ita meo n'is conuultus, q' dicitur ad aiam liberam, h'

fiens erit qd aiim necessarium.

Agite solutionem attendamē dicitur mijs pōt con-
tere aiim de se appm fieri liberē, fieri nariū, uno mō ab intēris
ex natū mō qd nati nulla facta mutāō intēris in utro: alio mō tō-
te eadem dī pōt quia se se sufficiente ad aiim liberum, stā pōtōis a
gente necessitante. In qvō mō ē aliqua licentia, et dī licentia
licentia ē qd in utroq; mō nō pōt aiim liber transire in nariū,
sūt aliq; spū mutāō in ipso hūc facta. Dissolventia ē, qd in
vri mō necessitatis ab intēris, mutāō illa sufficiente sūt expēdit.
in posteriori aut' mō oportet fieri in ipso utro, & in adē erit.

Declaro singula, eorum q; vōem uelōs, nam aiim utroq;
nunqm ē nariū, q; ab exercitium, mō qd utroq; pōt pōt pōt
andi, & impeditō vō, ne illa tibi valeat. Hoc aut' impeditō nōm
quandō ē ab intēris, qd ē nō expēdit. si n. vōs sufficienter uigilēt
et pōtōnāt qdōm nō pōt expēdit utroq; inuenire intērisum imedi-
mentum, qd ipsam pōtōnāt dōpōnāt, dī aiim; qd ille dicitur mō exp-
andi, qd se ab intēris, ex aiim dīspōtōnāt illū natiō; q; in
vri nariū debet pōtōnāt mutāō pōtōnāt. qd mōt, & mōt pōtōnāt vō-
is, seu clarior ē solutio, qd nō ē dī dī mutāō pōtōnāt illū. Hoc
aut' mutāō facta in vri dīspōtōnāt, ut facultas utroq; ad suspēn-
dum suum aiim se expēdit, & impedita; et idē dī mutāō pōt-
a expēdit ipso: utroq; pōt aiim ex nariū fieri liber, et ē licentia
& hōtam mutāōm intēris expēdit pōtōnāt pōtōnāt.

Hō vō qd tu expēdit illū semper pōtōnāt cum eadem ad-
uēntia, et cum eodem vōtōnāt, cum q; utroq; nati ē liberē qd
nō pōt utroq; pōtōnāt pōtōnāt pōtōnāt suspēndendi aiim suum, nō
vōtōnāt aliqua pōtōnāt mutāō intēris in ipso hūc facta, qd illa
pōtōnāt pōtōnāt ē, et intēris, neq; pōtōnāt aliter impediti. qd nec pōt
ab intēris necessitari, nō ē aliquam aiim, seu mutāōm pōtōnāt
qd nō necessitatis, nō qdōm dī mutāō pōtōnāt pōtōnāt suspēndendi-
um aiim pōtōnāt, ut et' ostendū ē. Cum qd dī mutāō
nō ē in vri, ut dīspōtōnāt, nulle ē, et in vri fiat, & in vri
atē. Quibus pōtōnāt

Respondet aiim liberum et nariū nō dīspōtōnāt pōtōnāt
qd liberē aiim, & illū necessitatis pōtōnāt ab intēris: hōt

tingui sui in abealvntu prouenit. Ceterum e quoniam la-
 fulu in quibuslibet uoluntatibus intrinsecis, in se uis manet; quia habet ad
 uariandas aies, q si per eos significandus, pria d qd tri profusis-
 unob et respiciunt; qd prout si ueniantur tri aliam diuina-
 tem subsistentem ad diuulgandam aies, in quantum sub positi-
 unt hoc prium, et n illud.

Secundum C.

¶ Circa q tota sit uoluntas formaliter libera
 Ante reuelationem, supposito uoluntate uirtuti que uia humilitatis
 aies amari, q dicitur proleluuio, seu aies proleluuio; q paim
 oaij, q dicitur aies auerfionis, q fuga, seu aies fuga. Qui qd
 aies, in aies qd ei hnt aies proleluuio sit et auerfionis fuga.
 Deum n. delectat q aies proleluuio a priori Dei, et auerfio-
 nis, q fuga, per orationem ad peccata, q oaiu hnt. Supposito
 et quia proleluuio de uoluntate abest humilitate, prout abest, et expul-
 ta ad operandum quibus oibus uoluntatibus. Hic adignanter

¶ Circa q tota sit uoluntas formaliter libera
 ois libera q ad exercitium uia qdlibet bonum creatum. Ita
 Yaq. 1. 2. aies. 231. no. 18. Suar. in Met. disp. 19. lib. 5.
 qu. 19. Et qd. qd nullum e bonum creatum ad hoc bonum ut in
 eo comparando n appareat aliqua rai mali, Multum tbi aut
 in uoluntate, q nullum potest uoluntate necessitari; q uia qdlibet
 e libera. Quia uia qdlibet e uia ut neq beatitudo natus
 in hac uita necessitat uoluntate q ad exercitium. Vide Napp. ita-
 tum. Imo ut Inim. Sumel 19. pe. que. 106. art. 2. lib.
 Unis que de pte aboluta pot fieri bonitas creata, q uoluntate
 necessitat q ad exercitium; q nulla Condi pot in q defecte
 cognita n appareat aliqua rai mali, Itaq qd sit bonitas
 limitata, q rai e defectens, ut n necessitat uoluntate q ad ex-
 ercitium.

¶ Circa q in beatitudine nulla mali rai appareat, que in-
 compatibilis cum aie bono, e n. Itaq Bonorum oium ag-
 gregoe qdlibet, q amabit qdlibet q ad exercitium. Itaq qdlibet
 qdlibet in beatitudine nulla appareat rai mali, in illis qdlibet

quod apparene pōt omnesnā & difficulter, q̄ qm̄ à vultū pōtē
reputari.

Dicitur iustitias abstrumpas q̄ aliqui suppiā q̄ amē
efficaciter vnum dōm creatum, et per se vultū in illud amore,
q̄ nō q̄ ad exercitium feret in medium vno narium ad comparā
dem tūc totum. Ita Vasq. 1° de, sup. v. lib. 5. à 3. Dico q̄
vno alio allegat ad hōm. 2° lib. 2. cap. 25. que. 7. Et p̄
q̄ suppiā q̄ qm̄ vno vultū finem, n̄ pōt non velle medium vno
narium ad hōm finem. Sed in illo meā apparet vno modo,
vno boni vultū ad consequendum hōm; q̄ narium amabit q̄ ad
exercitium. Illud n̄ amabit q̄ ad exercitium, in quo nulla ra
o mali apparet. Et est.

Ad hōm iustitias narium eliget illud medium, n̄ hōm
meritum q̄ illius electione, nec demeritum p̄t meritum hōm
meritum hōm; aut n̄ narium q̄ n̄ pōt, q̄ qm̄ quis
cupiat efficaciter placere Deo, et ad id vnum hōm medium, q̄
intentione vno apparet, in illius electione n̄t meritorij: hoc
aut ē q̄m, q̄ et illud capto sequi. Tēp. ex Vasq. ad narium
meritum n̄ vno narium hōm hōm, et hōm ē q̄ hōm dōm
bonitas in dōm; cum n̄ libertas sit conditio hōm qua n̄ dōm me
ritum, sufficit, q̄ hōm p̄t vno intentione hōm, ad hoc aut
in electione n̄t dōm narium meritum.

Ad hōm illam electionem, si ex hypotheti narium sit
abstrē ē liberam; q̄ vultū pōt dēp̄re ab intentione hōm et
ita n̄ eligere medium, q̄ sufficit ad meritum.

Ad hōm. 2°. Vultū creatā à hōm hōm bono, n̄t p̄t
q̄ in medio vno narium n̄ ē vno hōm boni, q̄ ab illo n̄ pōt
vultū necessitari. Tēp. abstr. hōm q̄ hōm hōm bono hōm
vultū creatam necessitari: ex hypotheti hōm q̄ efficaciter n̄t
dōm hōm hōm necessitari à medio vno narium ad consequendum
hōm finem.

Ad hōm. 2°. ad hōm dōm q̄ hōm, et ad hōm hōm hōm
in vultū libertas vno p̄t hōm in illo eligat, et conditio q̄ necessitari
q̄ ad exercitium ad vnum hōm hōm, q̄ ad aliud. Ita
Suar. sup. 19. Sect. 6. m. 15. Et; q̄ nullum hōm hōm

sufficientem ad necessitandam vitam, q̄ pro sua libertate eligere pot̄ unum, et n̄ aliorum: q̄ e libertas q̄ ad se libitum ut q̄libet ex illis eligat. Secundo q̄ in hoc actu voluntas n̄ necessitati ad suspensivam auct̄, nec necessitati ad unum potius eligendum, qm̄ aliis; q̄ pot̄ unum eligere alio omitti. Qd̄ ex hoc libertatis auct̄, q̄ in p̄te solus aequalis-fectionis quare pot̄q̄ creatis, omitti alijs liberis.

Secundo dicitur cum eodem dicitur. Act. ex auctoritate dicitur. Et modis in aequalibus pot̄ voluntatem eligere illud quod minus bonum apparet. Et o Vasco uarijs in his. Error bi. Quia hoc est qd̄ neutrum proponit ut narium pot̄ utraque neutrum a mare: q̄ est pot̄q̄ indifferenter amare qd̄libet q̄loy q̄ termistis alio. Et si qm̄ uictat n̄ erit dominia suoy unum, nec libera ab imperio; sed ancilla. Libi altu sequenda semper qd̄ illud melius indicat, qd̄ e' suum. Et pot̄ in auct̄ libertate: agnoscit n̄ Deus te pot̄ creare qd̄ creaturas uasq̄ q̄phores his, q̄ desubis dandi; et tñ illas creare uoluit, q̄sq̄ liberis, q̄ est.

Arg. ex auct̄ q̄ illa q̄libet ita definit: qd̄ ceteris consultatione p̄ferimus, qd̄ eligibile e; q̄ n̄ pot̄ uoluntas eligere, n̄ illud, qd̄ ab illa p̄stantibz indicatur. Resp. neg. cont: totus n̄ uoluit recta consultationem cū media d̄ h̄i, q̄m̄ n̄ necessitati auct̄ ad medium p̄stantibz q̄ genandum. Et n̄, qd̄ ex consilio p̄iudicatum e, illud e eligibile. Vbi p̄iudicatum n̄ ite e, ac p̄latum ab ita, n̄ p̄iudicatum; qd̄ e uerissimum, n̄ n̄ uoluit, qm̄ q̄ cognoscit.

Secundus

Voluntas in hac uita ab aliquo dō necessitate?

Voluntatem primam in patria necessitari, a Deo clare uis planum e. Dubium bi q̄ in hac uita, ab alij dō creati necessitate: pro cuius explicari p̄iudicatum e, duplicem ee necessitatem. Alteram q̄ ad spem auct̄: alteram q̄ ad exercitium. 1^a sicut dicit, qd̄ uoluntas si cū aliqua dōtione auct̄ clariat, narium talis auct̄ erit uoluntas.